

[Hjalvgaard.]

vort forslag. Centralstudienævnene nedlægges. Fakultets- og fagrådene ansætter samtlige kategorier af lærere, og valgreglerne til de kollegiale organer demokratiseres. Dette er alt sammen forslag, der, med al den omfattende dokumentation der eksisterer herom, givet må kunne samles bred tilslutning til under udvalgsarbejdet.

Herudover har fremskridtspartiet lagt følgende forslag frem til vedtagelse: den faglige indsigt sættes igen i højsædet, de studerendes samt de tekniske og administrative medarbejderes repræsentationsandele i de højere uddannelsesinstitutioner foreslås nedsat til det halve af de nuværende, medens de videnskabelige medarbejderes og læreres repræsentationsandel foreslås sat op med halvdelen af den nuværende. Det er vores overbevisning, at især studienævnenes arbejde vil kunne forbedres væsentligt med dette forslag, idet der jo herved klart vil blive en bredere lærerrepræsentation eller kort og kontant udtrykt: mulighederne for at genoprette en høj faglig standard i studierne forbedres betydeligt.

Endvidere foreslås lovfæstet en høringsret for samtlige lærere og videnskabelige medarbejdere i spørgsmål om studieordninger, studieplaner og eksamenskrav. Dette er selvfølgelig et helt igennem rimeligt krav, som simpelt hen må være blevet glemt under behandlingen af loven i juni 1973. Fremskridtspartiet skal gerne under udvalgsarbejdet dokumentere, hvad en sådan forglemmelse har medført af uhyrligheder omkring tilrettelæggelserne af studierne i tidsrummet fra den gældende styrelseslovs vedtagelse og frem til i dag.

Desuden har fremskridtspartiet fundet tiden inde til at foreslå, at der åbnes mulighed for, at aftagerne af de højere uddannelsesinstitutioners færdiguddannede kan blive repræsenteret i de kollegiale organer. Især i forbindelse med indkøringen af nye, korte erhvervsrettede mellemuddannelser og kandidatuddannelserne ved universiteterne og universitetscentrene ville det betyde meget, og det ville være et epokegørende skridt, at de styrende organer ville kunne drage stor nytte af den sagkundskab og ekspertise, som erhvervslivet og aftagerrepræsentanterne besidder. Mulighederne for hensigtsmæssige studieindholdsbeskrivelser forbed-

res væsentligt, og heraf følger naturligvis, at de færdiguddannede kandidater f. eks. vil have langt større ansættelsesmuligheder i det private erhvervsliv.

Herudover indeholder fremskridtspartiets lovændringsforslag følgende nye tanker, som her ved første behandling kun kort skal skitses:

Loven gøres mere operativ, så den kan tjene som middel til hurtig og kontant opfølgning af folketingets og undervisningsministeriets beslutninger om henholdsvis opprioritering og nedprioritering af de forskellige undervisnings- og forskningsaktiviteter. Læreransættelserne ved de højere læreanstalter har, som det er vel bekendt, været genstand for megen kritik, og det slås med dette lovforslag fast, at indstillingerne fra de særlig fagkyndige bedømmelsesudvalg skal tages til følge.

Desuden foreslår vi, at de øverste embedsmænd på de højere uddannelsesinstitutioner, altså rektorer, prorektorer, universitetsdirektører, administrationschefer osv., udvælges af undervisningsministeren, således at det sikres, at disse ansvarfulde hverv virkelig besættes med en række samfundsloyale personligheder. Jeg kan da støtte hr. Søgaard i hans betragtninger med hensyn til vores tillid til undervisningsministeren til enhver tid; vi mener, at undervisningsministeren må være mere berettiget og mere selvskreven til at kunne foretage disse udnævnelser.

Lad mig til slut opfordre folketingets medlemmer til aktivt at beskæftige sig med det foreliggende lovforslag og de ledsagende bemærkninger. Fra fremskridtspartiets side må vi understrege, at vi er indstillet på et hurtigt, sagligt udvalgsarbejde. Vi stiller ingen ultimative krav bortset fra det ene, at lovændringerne gerne skulle træde i kraft 1. august 1975.

Med det nye direktorat for de videregående uddannelser og dets dynamiske direktør er der alle muligheder for, at en sådan lynoperation kan lykkes, dersom de interesserede parter her i folketinget blot er villige til at stå sammen og sige: sådan skal det være og dermed basta!

Edele Kruchow (RV):

Alle i denne sal ved, hvor svære fødselsveer den nugældende styrelseslov måtte